

1904. 314

URAMBÁTYÁM

XIX. évfolyam

Budapest, 1904 január 3-án

1. szám.

Jellemző.

Az orvos: Az igazat többé el nem titkolhatom, asszonyom, kis fia gyenge elméjü, azaz ha már ki kell mondanom — *hülye!*

Rosenbaum milliomosné: De jó, hogy gazdagok vagyunk. Így senki sem fogja észrevenni!

Jó kifogás.

Két paraszt összevész a kocsmában. A egyik bicskát ránt elő a csizma szárából s egy csendőr épen a végső pillanatban kapja el a kezét.

— Mit akar kend azzal a bicskával? — rival rá a csendőnek és rendnek öre.

— Sömmit, édes öcsémuram — feleli édeskés mosolylyal az atyafi — csak a körömöt akarom *mögtakarosítani*.

Érthető.

A: Nem értem, hogy ez a Káposztási mindig olyan zöldeket beszél.

B: Nem csoda, hisz vegetáriánus.

Jószivü.

Elcserélték Fellegi kalapját a kávéházban. Nem vesztett rajta, jobbat kapott, de siránkozva mondta a feleségének:

— A kalapomat nem sajnálom, de azt a fiatal embert, a kin a kalapos megismeri, hogy nincs kifizetve!

1904.

Hugomasszony, ujesztendő!
Hozta Isten kelmed!
Telt pohárral a kezében,
Kacsintással a szemében
Hozott-e sok kedvet?

Ne félj, magyar, az ujevntől,
Bár az áldás ritka!
Pattog az élcz, csattog a dal,
Örül ennek vén, fiatal,
Íft a jókedv titka!

Úszkáljon bár havas jéghegy
Tisza-Duna hátán —
Hó, fagy, dér, bú... mind fölenged,
Ha szór sziporkázó kedvet
A jó Urambátyám!

Semmi sincsen uj a nap
alatt — tartja a régi mondás.
Ezért van, hogy az ujesztendő
is sötét éjfélkor születik meg.

céd.

Vannak pillanatok az ember életében, mikor prófétai ihlet szállja meg szivünket.

Nos, nekem most ilyen pillanataim vannak, s elmondom önöknek, mint fog végbemenni a holnap reggel beköszöntő ujév első délelőttje.

*

Miután Szilveszter éjszakát more patrio keresztül lumpoltam, abba a kellemes helyzetbe jutottam, hogy lakásomat 1903-ban elhagyva, oda csak egy év múlva, vagyis 1904-ben tértem vissza.

Ez roppant különös és fura dolog, de hajnali négy órakor az ember nem szokott csodálkozni. A legkisebb meglepetés érzése nélkül bujtam tehát takaróm alá, s öt másodperc múlva csöndesen, de határozottan elaludtam.

Reggeli öt óra 25 perczkor nyájas simogatásra ébredtem föl. Az ujsághordónő, a kit egész esztendőben sohasem láttam, beerölködött a szobámba, s szerencsésen beeresztette Barit is, a nagy ujfundlandit, a ki nyelvének arczommal való érintkezésbe hozatalával ébresztgetett és gratulált az ujévhez. Az első meleg érintésre még nem ébredtem föl egészen.

A második csók azonban már a valóra hozott:

— Mit akar? — szólítottam meg nyájasan az ismeretlen hölgyet.

— Boldog ujévet kívánok a nagyságos urnak!

— Miért?

Az ismeretlen hölgy szellemesen válaszolt:

— Egy koronácskáért!

Oda adtam neki, s befelé fordultam. Csakhamar kifelé kellett azonban fordulnom, mert egy ismeretlen ur állott mögöttem. Az ismeretlen tetőtől talpig feketében volt, a mi bizonyos ünnepies színezetet adott neki.

— Boldog ujévet!

— Kicsoda ön?

— A kéményseprő!

Rémülve kérdeztem tőle:

— Kéménynek néz?

Szerető özvegy.

Egy nő barátnéjának a következő táviratot küldte:
«Kedves Józsim meghalt. Veszteséget a biztosító társulat teljesen fődözi.»

— Ah! dehogy! De lássa én fekete vagyok, ön pedig fehér. Az ellentétek pedig vonzzák egymást. Erre a vonzalomra alapítottam én...

— Elég! — kiáltottam magamon és az ágyon kívül s kezébe nyomtam egy koronát.

Harmadik látogatóm a szemetes volt, negyedik a milimáris, ötödik a pék, hatodik a szabóm, hetedik a mósóném, nyolczadik a suszterem.

Ekkor már én is, az erszényem is kimerült. Fényes ötlet sugara világította be bágyadt agyamat. Gondoltam magamban, annyian kívántak már boldog ujesztendőt, hogyha csak tizedrésze beválik is, a legboldogabb ember

én leszek. Fogtam magamat s bezártam az ajtót. Kétszer is ráfordítottam a kulcsot. Aztán nyugodtan lefeküdtem.

Éppen elszunnyadtam, mikor az ajtó újra kinyílt. Ágyam előtt ismét egy ismeretlen ur állott. Megdöbbenve kérdeztem:

— Mit akar?

— Boldog ujévet — önnék! Én megelégszem — boldogtalannal is.

— Ez szép, de hát hogyan jutott ön be? Hiszen az ajtót bezártam! Betört?...

Az ismeretlen vigyorgott:

— Ah, ments Isten! Én vagyok kérem, a — laka-

tos! — s kezében megcsörgette a generál-kulcsokat.

Le voltam sujtva. Egy nap két fényes gondolatom rendszerint nem szokott lenni. Rendkívül körülmények azonban rendkívüli fényes gondolatokat szülnek.

Hirtelen elhatározással megragadtam a lakatost s a legédesebb hangon így szóltam hozzá:

— Barátom! Koronám már nincs, hanem van egy fényes ötletem s ezt megfelezem önnel. Ön lakatos, én ur vagyok. Járjunk együtt! Ön kinyitja az ajtókat, én boldog ujévet kívánok s a borraivalókon osztozkodunk.

— Helyes?

Barátom, a lakatos nyakamba borult, én felöltöttem s délután két órára együtt volt a délelőtt kiadott borraivaló.

Sára néne tünődése.

— Jézuskám! hogy mögvénüt ez a Kuczoráné, peig mökkő anni, hogy ezelőtt harmincz esztendővel ölég fiatalon mönt férhő.

Hentesnél.

Hentes: Mit nézi meg annyira azt a virstlit?

Vevő: Ja uram, a végek nem tetszenek nekem?

Hentes: Nos, hát két vége van minden virstlinek.

Vevő: Oh igen... de ezek nagyon közel vannak egymáshoz.

A nagy szomorúság.

Ur (ki egy író barátjával az utcán találkozik): Nos, barátom, meg sem ösmered a szegény embert.

Író: Bocsáss meg barátom, de az új vigjátékom nagyon foglalkoztat.

Ur: Hm, hát azért vagy oly szomorú.

Téli regge.

Ez a kép két héttel ezelőtt készült. Akkor még *tüzes* fantázia kellett, hogy ilyen *havas* képet rajzoljon valaki, a tús jóslata azonban bevált!

Goró Lajos eredeti rajza.

A lovacska még próbálja emelgetni a lábát, de a kocsis már teljesen megadta magát sorsának. Az utat ugyanis *be-*, az utast pedig *el-fútt*a a hó!

Szörnyü hideg.

Baritonista: Ezer kontrapont és egy septim-akkord! Csunya hideg van!

Tenorista: Allegretto! Az elébb néhány hangot énekeltem s a *megfagyott kották* csak úgy tánczoltak *előttem* a levegőben.

Szegény férj.

Kocsis: fölmondok uram; a nagyságával nem tudok kijönni...

Uraság: Nagyon szigorú, nemde?

Kocsis: Igen, nem gondol arra, hogy én bármikor elmehetek s éppen úgy bánik velem, mint a nagyságos urral!

Mentül, antul.

Mentül hosszabb a szónok beszéde, antul jobban örülnek a hallgatók, ha befejezi.

★

Mentül drágább az aranyóra, antul nehezebb kiváltani a zálogházból.

★

Mentül több írásbeli dolgozatot kapnak a tanulók, antul jobban örülnek a papirkereskedők.

Nem igaz!...

Nem igaz, hogy szerények a szamarak, Kórót vagy gazt köztük már sok nem harap, Hanem — sültet, fészát fogyaszt eleget, S melléje Ruszt, Tokaj vérét issza meg!

Árkosi Ödön.

Évi zárlat.

Vendég (Silveszter-este): Hallja pinczér! Ez a hús kutyának való, olyan régi!

Pinczér: Az meglehet, de a gazdám szigorúan meghagyta, hogy minden maradék huson túladjunk, mert az újesztendőt friss pecsenyével akarja megkezdeni!

Miért sietnek.

Karmester (a színházban): De kérem önök ma rettenetes gyors tempóban játszanak minden énekszámot!

I. Hegedűs (főlsug): Hja, tetszik tudni, a polgármester ur Szilveszter-estélyére, mely 9 órakor kezdődik, mindannyian hivatalosak vagyunk.

Rugott csillagok.

A ki senkit nem szomorít,
azt nem szomorítja senki.

*

Sok király cserélne gondot a
koldussal.

*

Arany csengés kelti föl a
fukar áhítatát.

*

Legnagyobb bölcsesség az
élet megértése.

*

A lelkiösmeret furdalásai tisztitanak.

*

Sok ember nem gyáva, de
szereti a békességet.

*

A tökéletes a tökéletlent szereti.

*

A quaterka minden Terkák
közül leginkább ajánlható.

*

Az elvűség sokszor szag után
megy, a pénz szaga után.

*

A szinpadon az igaz hangot
fizetik, az életben az a legolcsóbb.

Szilveszteréji hangulat.

Iszák (becsudálkozva): Hiába! az esztendő legszebb napja a Szilveszter-nap! Mert akkor éjfélig *bánatában* iszik az ember, hogy ismét elmúlt egy év, éjfél után pedig *örömben*, hogy megkezdődött az ujesztendő!

Ó-év az újévhez.

Isten veled, te ifju vagy s erős,
Haldoklom én, te szépülsz s egyre nősz.

Ki tud rólam, mig összeroskadok?
Te hozzád zengnek üdvözlő dalok.

Önző az ember, gyarló mind ki van,
Majd elfelednek téged is fiam.

Azért csak menj te büszke utadon,
Óseid útján, tisztán, szabadon.

Én ó vagyok, hát sirban a helyem,
Méltó fiam légy kihült helyemen.

Légy egy lépés a nagy uton te is,
Mely küzdő embert mind előbbre visz!

Haan Béla.

Ez is hitelező.

Ur: Sietek, visszafelé egy hatost kap tőlem.

Koldus: Ah! Nem képzeli, mennyit vesztettem ily módon hitelezés által!

Éppen azért!

I.

A csizmadiainas munkaközben elszundikál.

A mester egy kaptafát röpit a fejéhez.

— Na—a—a! Hiszen nem csináltam semmit.

— Éppen azért! fene teremtetten!

II.

Két elkopott világfi találkozik.

— Azt hallom, nősülsz?

— Igen!

— Megbódultál? hisz a tönk szélén vagy.

— Éppen azért! kedves barátom.

III.

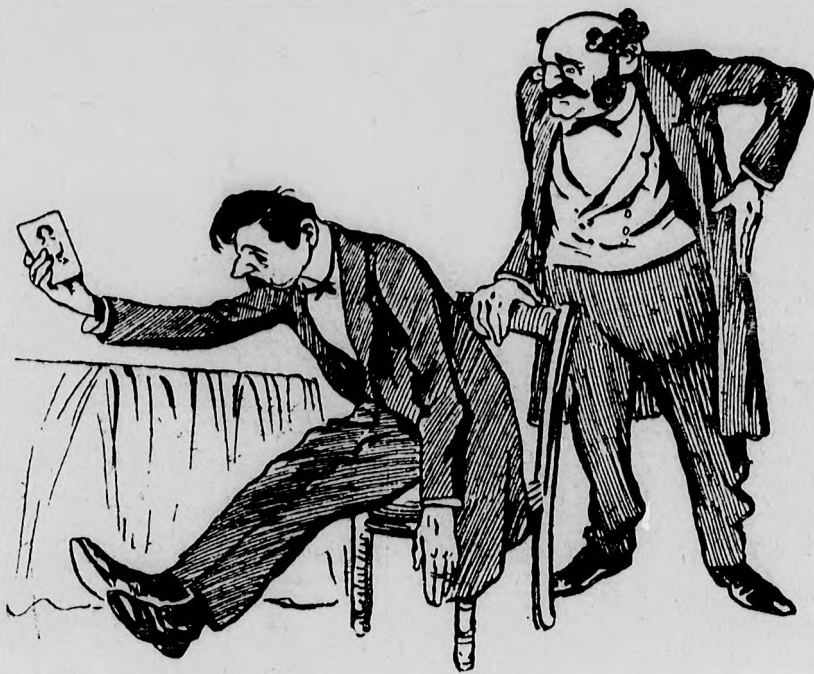
Két asszony iszogat a pálinkásboltban.

— Csak az uramat tudnám leszoktatni az ivásról!

— Miért? hiszen szomszéd-asszony sem veti meg az italt.

— Éppen azért! képzelje, mi jut nekem két-három deciből.

A házasságközvetítőnél.

Jelölt: S ki ez a barna?

Közvetítő: Az, a szép Eufrozina! Éveinek száma 35, magassága 156 cm., szélessége 86 cm., súlya 116 kgramm, ha vihar van, dadog...

Jelölt (elhaló hangon): Elég!...

Ezek a pestiek.

Falusi atyafi (a sarkon álló rendőrhöz): Megkövetem az urat, vigyázzon egy kicsit a pakkomra, míg visszajövök.

Rendő (göggösen): Nem érek rá!

Falusi: Nem-é? Hát akkor mit ácsorog itt az ur!

Kis különbségek.

Váltóállító — Váltókiállító
Hajas — Hájas.
Csikos — Csikós.
Nyájas — Nyálas.
Kedves — Nedves.
Kép — Pép.

Furesa:

Ha a tehenész kutyául érzi magát.

*

Ha a festő nem ecseteli hiven azt a történetet, a melyet elmond.

*

Ha a mosó-intézet tulajdonos nem akarja magát tisztázni.

*

Ha a tüzoltó nem akar tűzbe jönni.

Meghatározás.

— Pista bácsi, mondja csak, mi az a *gyalogjáró*?

— A gyalogjáró, fiam, olyan ember, a ki lármát üt, ha egy automobil az utcán elgázolja.

Olcsó keztyű.

Találkozik az utcán egymással két keztyűáros, azt mondja az egyik:

— Ugyan mondd meg nekem pajtás! hogy van az, hogy te keztyűidet még olcsóbban adod el mint én, a

ki lopom a bőrt s magam készítem abból a keztyűket?

— Bohó a ki vagy! — felel a másik — én a *kész* keztyűket lopom másoktól s *azokat* adom el.

Röviden.

— Mondd csak Pali, miért szivarozol reggeltől estig?

— Mert máskor nem érek rá. Estétől reggelig aludnom kell.

A jóbarát.

— Miért akarod, hogy Laczinak a te kedvedért száz forintot kölcsönözzek? Tán lekötöztetted vagy?

— Szó sincs róla, de ha tőled nem kap, okvetlenül hozzám fog fordulni.

Gyöngéd ezézés

Laczika: Mesélj valamit bácsi?

Bácsi: Meséljek? De nem tudok mit mesélni!

Laczika: Mesélj valamit egy kis furól, kinek egy jó bácsija volt, a ki neki hatosokat szokott adni.

Remekírók.

— Ki az ön legkedvesebb írója?

— A férjem, a ki utazóügynök.

— Nem is tudtam, hogy írói pályán is működik. És mit szokott írni?

— *Utalványokat*.

Béla bácsi, a «füstművész», vagy: Laczika és a dogg elszörnyűködése.

Hat darab füsttelen, négyzetes képben.

I.

II.

III.

IV.

V.

VI.

Színműbirálat.

— Hol jártál, Móríczkám?

— A színházba, megnéztem a «Nadj mama».

— Szép volt ugyé?

— Mboh! Hodj lehetne egy üreg asszony szép?

Koersmában.

Koersmárosné: Önnek már több sört nem adok, fizesse ki a régi adósságát, hiszen ma ugysis elseje van.

Koersmavirág: Nagyon sajnálom, de én a hó utolján kapom a fizetésemet.

Majd kitudódik.

Mihály gazda: Jó napot orvos ur! hát tunna-é neköm egy kis jó medeczinját anni?

Orvos: Nos! hát mi a baj, Mihály gazda?

Mihály: Kögyetlön rossz andungom van kéröm, mer hogy a vött lú maródi.

Orvos: Hát akkor állatorvoshoz menjen kelmed! De micsoda beszéd ez öregem? Hiszen én magát mindig okos, értelmes embernek tartottam.

Mihály: Hászén maj kitudódik, hogy a vagyok-é, vassé? mer föl éröm én ám ökölle, hogy hová kék mönni, az ébatta — de aszt is tom ám, hogy a felcser csak nem tunna olyant anni, a kitül a csikó főgyógyujék, csak tipög-topog a vén csepolyák, körülñizi, asztán fizess paraszt két pöngöt. Hát csak aszt tanátuk az annyukomma, hogy jobb ha ide jelöntöm — mer az orvos ur ocsóbbé is ád, jobbat is ád, ha magannak kéröm. Én mög asztán átannám a lúnak.

Egyszer Józsa Gyuri megharagudott czimboráira és azzal vált el tőlük, hogy soha őtet többet nem látják.

Hire is futamodott nemsokára, hogy a legutóbbi lófűl levágás óta Józsa Gyuri nem fogad be vendéget, kaput is csináltatott házára, az utcára levő ablakait berakatta téglával félig, hogy még csak be se lehessen törni, és semmi dörömbözésre be nem bocsátott se ellenséget, se jó barátot.

Ezt a csodát meg kell látni, mondának a vig czimborák és lerándulának Tiszafüredre. Fogadásuk állta, hogy mégis csak bejutnak valahogy Józsa Gyurihoz.

A helyszínére érve körültekintének; hát volt Gyuri urnak egy ujon épült palotája, mely soha sem épült föl egészen, ez a rendes lakóháza mögé volt építve kondignációra, jó magas helyre, a honnan messze el lehetett látni.

A ház már akkor is abba volt hagyva.

A kapu előtt állt élére helyezve egy roppant nagy malomkő, alája tett gerendával föltartóztatva, hogy el ne szaladjon. Józsa Gyuri abból bizonyára márványasztalt akart készíttetni palotája diszteremébe, a melyen reggelenként paprikásszalonnát lehessen falatozni.

A czimborák, a mint a szép malomkővet meglátták, egybe rájöttek, hogy mit kell itt tenni? Intettek egymásnak, ketten kétfelől megfoglák a gátló gerendát és el-emelték azt a malomkő alól.

A nehéz kőkerék eleinte szép csöndesen kezdett megindulni a lejtőn lefelé, neki Józsa Gyuri háza oldalának, de majd egyre sebesebbé vált futása, ment mint a sebes veszedelem, dörgött mint a földrengés s olyat csapott Gyuri háza oldalára, mint a mennydörgős mennykő. Józsa Gyuri kiesett az ágyából, kiugrott az ablakán, azt hitte az üstökös rombolja a földet, mikor aztán künn volt az utcán, nagy nyájasan eléje járulának látogató vendégei:

— Csak egy kicsit be akartunk koczogtatni, hogy itthon van-e a gazda?

Ez aztán barátságos bekoczogtatás volt!

★

Régi katonák. Meg volt tiltva a rablás. A huszár az előörsön egy tévelygő kost a nyeregkapába kapott, s az őrnagytól hirtelen meglepetvén, huzta-vonta rá a rövid mentét, de a birka vége kilátszott, aztán meg bőgött is.

— Mi ez megint? — dörgé a szigorú őrnagy.

— Jelentem alássan, őrnagy uram, hogy ez az izé nem tudta a tábori jelszót s elfogtam.

★

Két huszár hét francziát addig nyaggatott, míg megcsipte, egyet közülök levágván.

— Jelentem alássan hadnagy uram, hét francziát fogtunk.

A hadnagy csak hatot látott meg egy lovat.

— Hol a hetedik? — kérdé.

— Jelentem alássan, a hetedik megboldogult — felelt a huszárkáplár.

★

Betyár-becsület. «Ez a város híres város — Jantsits benne komiszáros.» Ezt a nótát énekelték valaha szél-tében-hosszában Pest vármegyében a híres Jantsits komiszárosról, ki az őt leczkéztető Földváry Gábornak (már az ifjabbnak) így szólt:

— Hallgass, öcsém, te Gabi vagy, az apád volt Gábor.

Inkább ment a bűnös akárhová, csak Jantsitshoz ne küldjék, mert az kivette belőle az édes apja bűnét is.

A betyárok Bence komiszárosnak hívták a nóta nevé-ről, mit azóta sok csendbízott magára énekeltetett.

Egyszer egy híres betyárt vittek elébe, a ki letagadta a csillagokat is.

Ártatlan volt, mint a ma született bárány. Jantsits csak hagyta tagadni, bólingatott a fejével.

— Igazad van, fiam, nem is vagy te betyár — mondogatta, a mikor már elkészült a tagadásával, odaszólt az irnokához: — Irja csak uramöcsém: Ez az ember nem betyár, élhetlenebb annál, nem is lopott életében mást, mint tyukot, kukoriczát, malacgot. Nincs ebben annyi lélek, hogy lovat merne lopni, vagy hire lenne, mint betyárnak.

— De már, tekintetes uram, ezt nem hagyom, jöjjön velem az ur, nézze meg, tud-e nálam valaki jobban lovat lopni?

— Nem mertél te lovat lopni soha!

— Már mint én, hiszen én nemcsak olyan közönséges emberektől merek lopni, én loptam el az alispán ur lovait is. Ha kell, tagadok én, de ha a betyár-becsületről van szó, inkább csukjanak be, minthogy csibetolvajnak, malaczlopónak tartsanak. Irja a tekintetes ur, a mint van, nem akarnám, hogy az ur is lenézzen.

A betyár annak rendje és módja szerint vallott, pedig hozzá sem nyultak.

Akkor még nem jogtudorok, de az élet tudói voltak a bűntények vizsgálói.

★

Themistokles leányáért két polgár versengett; az egyik szegény, de életrevaló, a másik gazdag, de élhetetlen volt. Themistokles az előbbit választotta. Midőn barátai csodálkoztak a fölött, hogy leányát szegény emberhez adta nőül, így szólt: «Inkább kell nekem olyan vő, ki én tölem pénzt vár, mint olyan pénz, mely emberére vár».

Nem csoda.

Zebegényiné: Aztat szeretném, hogyha egy milliónom lenne!

Zebegényi: Astaba beszéd o mi von! Mit csinálnál egy rongyos millióval? hodj ha már legolább száz milliónt óhajtattál volna! Idj aztán *nem csoda, hodj szegénygek vogyunk!*

Megkülönböztetés.

— Hallom, Muki bácsi, hogy Nellivel egybekeltél s hogy boldogok vagytok.

— Igen, Nelli *boldog*, én pedig *nős* vagyok.

Klappantyúk.

I.

Hogyha a lány már fölserdült, eladó volt a neve,
Ámde mostan nagyot fordult az időnek kereke.
Üres erszény, urhatnámság, minden más, csak nem szerény,
Nem a leány eladó most, *de eladó a legény.*

II.

Kakastejjel sül a szegény kenyere,
A kalácshoz zsír és vaj is kellene.
Műfog, műhaj, örökös műkönnyet sir,
Ne búsuljunk, a kókuszból van műzsír,
Műétvágygyal kérked a műkoplaló,
A műeszü álvilágnak a fapénz is nagyon jó.

Botond.

Dupla vásár.

Összegyült a d...i vásár. A kisbiró, a ki a vásárt hirdette egy sátorban, a Laczi-pecsenyét ugyancsak nyakonöntözte borral s újra nekiállt a dobolásnak.

— Miért dobol másodszor, Pali bácsi? — kérdezték tőle. Hiszen egy vásárt már megnyitott.

— Igen, de én kettőt látok! — felelt a jól beborozott kisbiró.

Tréfás rejtvény.

a b

Megfejtési határidő: 1904 január 4.

Az előző számban közölt tréfás rejtvény megfejtése:

I. Ókor. — II. Hiányzik egy kereke.

Mindazok közt az előfizetőink között, a kik a folyó hóban közlendő tréfás rejtvények közül csak egyet is helyesen megfejtenek, a *Hecht-bankháznál* letétben lévő **15376.** sz. fél osztályosjegynek a januári huzásra érvényes *harmadik osztályát* sorsoljuk ki.

A rejtvény-megfejtést legkésőbb *január 4-éig* kérjük beküldeni! A *harmadik osztály huzása január 12., 13. és 14-én lesz!*

A nyertő nevét *január 10-én* megjelenő számunkban fogjuk közölni s a sorsjegyet a *Hecht-bankház* (Budapest, Ferencziek-tere 3.) ugyanakkor fogja ajánlott levélben megküldeni a nyertes címére.

Épen azért kérjük t. előfizetőinket, hogy a megfejtéseknél a nevet olvashatóan kiírni, azonkívül állásukat és lakezimüket is pontosan közölni sziveskedjenek!

Olvasóinknak és munkatársainknak
Boldog Ujesztendőt!

— Kéziratok és rajzok visszaadására nem vállalkozunk.

K. E. Nyitra. A régi regime már a tavasszal megszűnt, a látható forgatmányozás láthatatlan giránsé vala.

G. A. Bpest. Köszönjük, de a mutatóba küldött rajzok után nem vehetjük igénybe sem az irónját, sem a tollát, sem az esetjét!

B. J. Hmohely. A hosszút még nem olvastuk el. Ehhez az idő — rövid vala.

Rásái. A barát malacját meghizlaljuk, meg egy rövidet is betessékeltünk. A többi részint régi, részint gyöngé, részint erős vala! Kérjük a szives folytatást!

H. F. D. Pécs. A rimek most is rémek, de azért rémitsen csak velük máskor is. A többit még nem olvashattuk el az ünnepek mián. A könyvekről is majd később.

Postakürt. Hát ez borzasztó lehet! Önnek ezelőtt 4 évvel irt az öcsese levelet s csak tegnapelőtt kapta meg! No igen, mert a boritékon csak az volt: «Füred» s ahhoz, míg Magyarország 1500 Füredjét bejárta, épen 4 év kellett. Az öcsese azonban megérdemelné, hogy a pót-portókat behajtsák tőle!

M. N. S.-A.-Ujhely. Egy negyedévre.

K. és K. I. T. Kolozsvár. Az idén még nem, de jövőre már azt is! Egyáltalán mindenképen azon leszünk, hogy expialjuk a multak bűneit, különösen pedig a nembánomságot.

Cs. J. Zenta. Kivánsága szerint cselekedtünk.

Derüs képek egy kis ember életéből ezimmet tizenkét vidám elbeszélést adott ki *Maróthi* Jánostól a Pázmáneum. Az elbeszélések nem nagy igényűek, de az olvasó vidám perzeket szerezhet velük magának. A csinos könyv ára 1 korona.

Vérgyógyítás (hemopatia). Ezen új, eredeti gyógymód rendkívüli jó sikerrel lesz alkalmazva *köszvény, asthma, szív-, vese-, gyomor-, bél- és hólyagbántalmakban, súlyos ideg- vér- és bőrbajokban.* Biztos védelem szélhűdés és elmezavar ellen. 15 év óta ki lett próbálva és most évente száz meg száz teljes gyógyulással számol be. E gyógymód megalapítójának és egyedüli képviselőjének, *dr. Kovács J.* egyet. orvostanárnak (hemopata) rendelőintézete van: *Budapest, V., Váci-körut 18. szám a.* Rendelés naponta 9—1-ig és 3—6-ig. Díjazott levélre válaszol. Betegeket intézetén kívül is kezel. — Nehéz betegeknek legbiztosabb gyógymódja.

Előfizetési * fölhívás.

Mélyen tisztelt Publikum!

Bumm!

Megütjük a nagy dobot mi is!

Bumm!

Mert a mi lapunk unikum!

Bumm!

Az «**Urambátyám**» az egyetlen magyar családi és társadalmi élelzap, mely nem üz politikát, nem személyeskedik, de tele van pompás humorú élelcekkel és rajzokkal.

A közkedvelt tréfás rejtvények megfejtői pedig játszva szerezhetnek esetleg százezreket, mert a megfejtők közt minden hónapban **egy fél osztálysorsjegyet** sorsolunk ki s a **Hecht bankház** (Ferencziek-tere 3. sz.) alig várja már, hogy az **Urambátyám** valamelyik előfizetőjének küldje meg a főnyereményt!

A **tizenkilencedik esztendőnek** ujult erővel, ujult kedvvel és hatalmasan megsaporodott munkatársi gárdával indulunk s épen azért kérjük

az előfizetés mielőbbi megújítását!

Az «**Urambátyám**» előfizetési ára: Egész évre **16** korona, negyedévre **4** korona.

Tisztelettel

az **Urambátyám** kiadóhivatala.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő: *Erdélyi Zoltán.*

Stephaneum nyomása.

A képeket horganyba edzi FREUND.

A m. kir. kereskedelmi muzeum a kereskedelemügyi m. kir.
Miniszter úr rendeletére most bocsátja közre a

KIVITELI CIMTÁR

III. kiadását. A hivatalos szerkesztés alatt levő és az eddigiek-nél jóval bővebb kiadású mű már legközelebb meg fog jelenni, még pedig külön-külön kiadásban magyar, német, francia, angol és horvát nyelven.

A Kiviteli Címtár III. kiadása *nemcsak* külkereskedelmi kézikönyv lesz s *nemcsak* a külföldi fogyasztókat fogja a magyar szent korona országai ipari és mezőgazdasági termékeinek kivitelével foglalkozó cégek felől tájékoztatni, hanem a hazai jelentősebb beszerzési forrásokat is fogja tartalmazni a belföldi piacok meghódítása céljából. Benne lesznek tehát különösen a hazai gyárosokon kívül a különlegességeket készítő kézmű- és műipari telepek, a háziipari vállalkozók, az őstermelés kiválóbb képviselői s azok a kereskedők, akik hazai cikkek elárúsításával foglalkoznak. De benne lesz a műben minden tudnivaló, amely a külkereskedelemre és a belföldi üzlet folyására vonatkozik.

A *Kiviteli Címtárt* tehát gyáros, termelő, kereskedő és fogyasztó egyaránt fogja forgatni.

A Kiviteli Címtár példányainak nagyrésze a m. kir. kereskedelmi muzeum által hivatalból terjesztetik úgy a belföldön, mint a külföldön, de különösen a külföldön fennálló kereskedelmi kamarák, konzuli hivatalok, gazdasági szaktudósítók és kereskedelmi képviselők stb. útján.

A hazai cégeknek tehát jobb alkalmat alig nyújthatunk üzleti érdekeiknek reklám útján való előmozdítására, mint a mostanit.

Gondoskodni fogunk arról is, hogy a hirdetések külalak és csinosság tekintetében teljesen kielégítsék hirdetőink kívánalmait s az érdeklődőknek figyelmét föltétlenül fölkeltsék.

Amennyiben a cégekre vonatkozó adatok a Kiviteli Címtár hivatalos szövegében csak röviden közöltetnek, e szöveg alatt kívánatra utalhatunk a cég bővebb szövegű hirdetésére.

A Kiviteli Címtár kiadóhivatala

Budapest, VIII., Szentkirályi-utca 28. szám.

VENDÉGLŐSÖK LAPJA

Szerkeszti és kiadja: IHÁSZ GYÖRGY

Budapest, VII., Akácfa-utca 7. szám.

Legelterjedtebb és legrégebbi szaklap.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre ... .. 12 K

Negyed évre ... .. 3 K

Megjelenik minden hó 5. és 20-ikán.

Hirdetésekre legtöbb sikert ígérő szaklap.

Mutatványszámokat

kivánatra ingyen küld a kiadóhivatal.

LEGSZEBB

ÚJÉVI AJÁNDÉK A KÖNYV.

Fiatal leányoknak, asszonyoknak s mindenkinek, a ki a költészet barátja

LEGMELEGEBBEN AJÁNLOHATJUK

Erdélyi Zoltán műveit.

Vesztett Boldogság.

Az Akadémia által a Nádasdy-díjjal kitüntetett verses regény *Neogrády* kilencz gyönyörű rajzával.

Ára pompás diszkötésben 6 K.

***

Margitsziget

és más költői elbeszélések *Goró Lajos* czimrajzával.

Ára füzve 2 K.

***

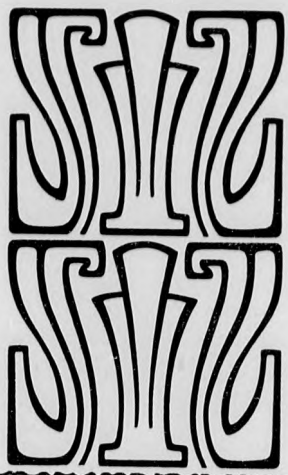
ELBESZÉLÉSEK. ≡

Ára füzve 3 K.

***

Előfizetőink

a **Vesztett Boldogságot** 5 koronáért, a **Margitszigetet** 1 koronáért s az **Elbeszéléseket** 2 koronáért, mindahármat együtt pedig 7 koronáért rendelhetik meg lapunk kiadóhivatalában.

CLICHÉK.

melyek az

Urambátyám

1903-dik évfolyamában megjelentek,

jutányos ≡
áron

eladatnak

vagy

kikölcsönöztetnek.

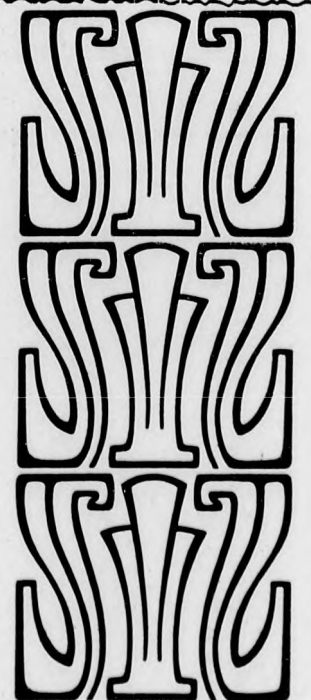
≡ Bővebbet ≡

a

kiadóhivatalban

mindennap

délután 3—4 közt.

Magyar Fényképnagyító

Bpest, VI., Hunyadi-tér 10. Társaság

Fióközlét: VIII. kerület, Kerepesi-út 57. szám.

Művészi aquarellek és olajfestmények elsőrangú mesterektől, melyek a berlini és londoni tárlaton voltak kiállítva, most részletfizetésre is kaphatók.

E kedvező alkalmat most minden műértő és kedvelő kell, hogy megragadja, mert páratlan a maga nemében. A képek reggel 8-tól este 8-ig megtekinthetők a kerepesi-úti üzletben.

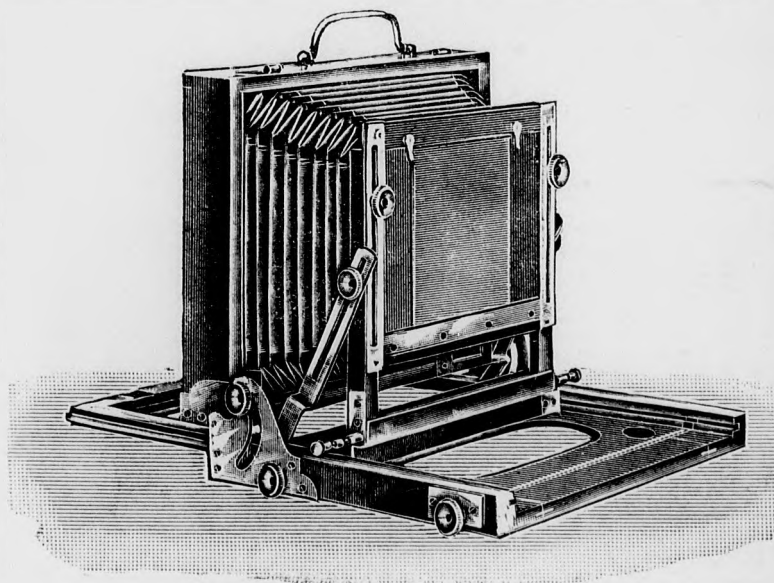
Telefon 62—88.

Telefon 62—88.

WIEGAND ÉS TSA

Budapest, VIII. ker., Aggteleky-utca 17. sz.

Fényképészeti cikkek a legmérsékeltebb áron úgy műkedvelőknek, mint szakfényképészeknek. „Herzka“ és „Hauff“ lemezek, „Risse“ és „Photos“ fényérző-
○○○○ kenypapírok. ○○○○

COLUMBIA GRAFOFONOK

a világ legjobb beszélőgépei. ≡

COLUMBIA LEMEZEK

a legtisztábbak, a legértelmesebbek.

Mérsékelt árak.

Mérsékelt árak.

MALABARBA C.

aranyozó-árak, műipar és képeret raktár
Budapest, VI., Andrassy-út 31. sz.

Legnagyobb választék szalontükrök, . . .
kristálytükrök, bronzárak, baldachinok
és karnissákban. — Képek bekeretezése
arany-, antique és fekete arany rámába.

WINTER ÉS GERŐ

FÉRFI SZABÓK
FEHÉRNEMŰ-KÉSZÍTŐK

angol és francia úri divat-
.....cikkek raktára.....

BUDAPEST, IV. KER.,
VÁCI-UTCA 2. SZÁM.

Bachruch A. udvari ékszerész mellett.

MENYASSZONYI KELENGYÉK

Telefon 98.

Telefon 98.

Schreier Victor és Társa utódai

Grünvald és Váhl

Budapest, IV., Váci-utca 26.

Saját készítményű fehéreneműek, blou-
sok, pongyolák, juponok és ágynemű
különlegességek.

MENYASSZONYI KELENGYÉK

Hirdetések az Urambátyám részére csakis az Urambátyám hirdetés-
kezelőségénél Budapest, VIII., Szentkirályi-utca 28. alatt adhatók fel.

SIMON MIHÁLY

Budapest, VII., Kazinczy-utca 31. Fényképészeti cikkek mű-
asztalosa. — Kunst-
tischler für Photographie.

Átalakítások és javítások jutányos árban.

CALDERONI ÉS TÁRSA ≡ BUDAPEST, ≡

IV. ker., Váci-utca 1., és Kishid-utca 8. szám.

Színházi látésövek aluminiumból legkülönbözőbb kiállításban,
kitűnő üvegekkel, bőrtokban vagy elegáns peluche zacskóban. Női
látésövek fogantyúval. Zeiss, Busch és Goerz-féle prismás távcsövek.
Tábori, vadász- és verseny-látésövek legújabb átalakítással a tirage
rapide. Szalon-lorgnettek. Orrcsiptetők és szemüvegek arany, ezüst,
teknősbékaacsont keretben legjobb üvegekkel. Terem- és ablakhőmé-
rők díszes kivitelben. Fényképészeti készülékek dús választékban.

Árjegyzékek kívánatra bérmentve küldetnek.

Rajzeszközök. * Stereoskopszekrények. * Aneroid légsúlymérők.